

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Προσαρμογή, αλλά με αναπτυξιακή προοπτική

Η Θεσσαλονίκη, η πρωτεύουσα του Βορειοελλαδικού Τόξου, δηλαδή της Ηπείρου, της Μακεδονίας και της Θράκης, είναι η περιοχή που έχει πληγεί όσο καμία άλλη περιοχή της χώρας μας από την οικονομική κρίση. Και έχει πληγεί τόσο σε ποσοτικό επίπεδο, αν εξετάσουμε δηλαδή τα νούμερα την εποχή της κρίσης, όσο και σε ποιοτικό επίπεδο, εξ αιτίας της γειννιάσής της με τις όμορες Βαλκανικές χώρες. Θα θυμίσω ορισμένα νούμερα για την οικονομία μας, που τεκμηριώνουν τους κινδύνους που ελλοχεύουν για την πραγματική οικονομία, την κοινωνία και τις επιχειρήσεις:

1. Οι τραπεζικές καταθέσεις που περιμένουμε να βοηθήσουν στην υλοποίηση επενδύσεων βρίσκονται τον Φεβρουάριο του 2017, σε χαμηλότερο επίπεδο από αυτά του Ιουλίου του 2015, τότε δηλαδή που η χώρα μας κινδύνευε να βρεθεί σε μία νύχτα εκτός ευρώ.
2. Ο Δείκτης Οικονομικού Κλίματος βρίσκεται σήμερα σε χαμηλότερα επίπεδα από αυτά των ετών 2014 και 2015.
3. Τον Μάρτιο του 2017 το επίπεδο καταναλωτικής εμπιστοσύνης είναι πολύ χαμηλότερα από τον πολύ δύσκολο Αύγουστο του 2015.
4. Ο ρυθμός της συνολικής χρηματοδότησης της οικονομίας τον Μάρτιο του 2017 διαμορφώθηκε στο -1,7%, από -1,9% τον Φεβρουάριο, ενώ,
5. Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα ξεπέρασαν στο τέλος Φεβρουαρίου τα 5 δισ., από 4,54 δισ. που ήταν στο τέλος του Δεκεμβρίου του 2016.

Βεβαίως, οι οφειλές των ιδιωτών προς το δημόσιο βαίνουν διαρκώς αυξανόμενες, η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών συρρικνώνεται, η εγχώρια ζήτηση ακόμα και στα τρόφιμα, μειώνεται, και ούτω καθ' εξής.

Σ' αυτό το αρνητικό για την πραγματική οικονομία σκηνικό υπάρχει άπνοια επενδύσεων και πολύ μεγάλη επιφυλακτικότητα για τον προγραμματισμό της υλοποίησης νέων. Και φυσικά ούτε λόγος να γίνεται για ξένες άμεσες επενδύσεις. Γιατί εμείς οι επιχειρηματίες υποστηρίζουμε από την πρώτη στιγμή που η χώρα μας εντάχθηκε σε Μνημόνιο, ότι το βασικό ζητούμενο δεν είναι η επίτευξη δημοσιονομικών στόχων, όσο η βελτίωση της κατάστασης στην πραγματική οικονομία.

Αυτό, λοιπόν, που προτείνουμε είναι επενδύσεις για την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας με αιχμή του δόρατος τις παραγωγικές επενδύσεις. Γ' αυτό θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στο θέμα της χρηματοδότησης της πραγματικής οικονομίας, με την όσο το δυνατόν πιο γρήγορη άρση των Capital Controls και τη μείωση των επιτοκίων χρηματοδότησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Έτσι μόνον θα σώσουμε την τεχνολογία που έχουμε αποκτήσει τις τελευταίες δεκαετίες και, θα αξιοποιήσουμε περαιτέρω τα κεφάλαια που έχουν επενδυθεί για τη μεταποίηση στη χώρα μας.